

- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego,”
- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu,”;
- 2) w załączniku do uchwały:
- a) dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej należą sprawy budownictwa oraz gospodarki przestrzennej, komunalnej i mieszkaniowej;”
- b) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
„12a) Przekształceń Własnościowych należą sprawy przekształceń form własności, w tym głównie sektora państwowego;”
- c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) Samorządu Terytorialnego należą sprawy organizacji i funkcjonowania struktur samorządu

terytorialnego, komunalizacji mienia oraz zarządu mieniem komunalnym;”

- d) pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) Systemu Gospodarczego i Przemysłu należą sprawy restrukturyzacji gospodarki, działań antymonopolistycznych, efektywności przemysłu, rynku kapitałowego i rynku pracy, a także samorządu pracowniczego; zakres działania Komisji obejmuje m.in. przemysł hutniczy, ciężki, maszynowy, lekki, chemiczny, drzewny, materiałów budowlanych oraz wydobywczy (rud metali, węgla, siarki, soli, gazu), energetykę, gospodarkę energetyczną i paliwową;”.

Art. 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

230

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 lipca 1990 r.

o likwidacji związków spółdzielczych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przyspieszenia procesu likwidacji centralnych i wojewódzkich związków spółdzielczych i zakończenia tych prac do dnia 30 września 1990 r.

Zarazem Sejm uważa za konieczne przyspieszenie prac nad projektem nowej ustawy — Prawo spółdzielcze, tak aby jej wejście w życie było możliwe przed końcem bieżącego roku.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

231

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 lipca 1990 r.

w sprawie oceny niektórych aspektów działalności Rządu Mieczysława Rakowskiego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się ze szczegółowym sprawozdaniem Komisji Nadzwyczajnej do spraw Przeanalizowania i Oceny Działalności Ustępującego Rządu, stwierdza, co następuje:

1. Rząd Mieczysława Rakowskiego w toku krótkiego okresu swojej działalności podjął wysiłek częściowej modernizacji systemu społeczno-gospodarczego. Projektowane zmiany miały objąć przede wszystkim gospodarkę. Rząd dążył do uzyskania w tym obszarze jak najszybszych i spektakularnych rezultatów. Próbom modernizacji reguł ekonomicznych nie towarzyszyły jednak wyprzedzające zmiany w systemie politycznym. Nie powstały więc sprzyjające warunki społeczne do realizacji niezbędnych zmian gospodarczych. Popołnione zostały również liczne błędy w programie reformy oraz w polityce gospodarczej. W rezultacie proces reformy nie został realnie przyspieszony, natomiast system funkcjonowania gospodarki uległ dalszej głębokiej dezintegracji, a sytuacja gospodarcza bardzo poważnie się pogorszyła. Wprowadzone zmiany często ułatwiały rozpowszechnianie się różnych form osiągania spekulacyjnych dochodów i rozpowszechnianie pasożytniczych organizacji gospodarczych. Sytuacja gospodarcza w momencie powołania Rządu Mieczysława Rakowskiego była bardzo zła, jednak nie można uznać, że jej dalsze pogorszenie było następstwem okoliczności tylko ściśle obiektywnych.

2. Szczególna odpowiedzialność spoczywa na Rządzie za dopuszczenie do ogromnego deficytu budżetowego.

W ciągu kilku miesięcy, gdy deficyt gwałtownie narastał, Rząd nie podejmował poważnych prób przeciwdziałania. Narastanie deficytu było nie tylko rezultatem ogromnej ekspansji wydatków, ale także zaniedbań w egzekwowaniu wpływów do budżetu. Negatywnie zaważyły błędy systemu podatkowego ustanowionego pośpiesznie na wniosek Rządu. Ogromny deficyt budżetu stanowił jedną z zasadniczych przyczyn wielkiego wzrostu skali inflacji. Powstanie tego wielkiego deficytu uznać należy za istotne naruszenie ustawy budżetowej.

3. Trudno wymierne straty gospodarcze i społeczne przyniosło gwałtowne rozpowszechnienie się patologicznych form organizacji gospodarczych — spółek nomenklaturowych. Ich rozpowszechnianie prowadziło na masową skalę do omijania przepisów podatkowych i cenowych oraz eksploatacji majątku państwowego w celu osiągnięcia korzyści przez ludzi należących do szeroko pojmowanego aparatu administracji gospodarczej i państwowej. W skrajnych przypadkach dochodziło do pasożytniczej quasi-prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z naruszeniem elementarnych zasad uczciwej wyceny majątku państwowego. Przykładem takiej prywatyzacji, która zbulwersowała opinię publiczną, jest przekształcenie w spółkę Kombinatu „Igloopol”. Rząd nie podejmował prób przeciwdziałania narastaniu tych patologicznych zjawisk, a nawet w różnych formach je stymulował. Działania Rządu w tym zakresie zasługują na stanowcze napiętnowanie.

4. Wymierne i wielkie szkody materialne oraz ogromne szkody moralne wynikły z decyzji Rządu o rozpoczęciu procesu likwidacji Stoczni Gdańskiej. Decyzja ta podjęta została mimo następującej w tym zakładzie poprawy, mimo poprawiającej się szybko koniunktury na rynku statków, natomiast decyzja ta nie została poprzedzona niezbędnymi analizami i rachunkiem ekonomicznym. Są uzasadnione powody, by przyjąć, że decyzja ta podjęta została z motywów politycznych i miała na celu ukaranie załogi, która kilkakrotnie podniosła bunt przeciw obowiązującemu w Polsce autorytarnemu systemowi i pauperyzacji pracowników.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, iż mimo zainicjowania pewnych pożądaných zmian, działania Rządu Mie-

czysława Rakowskiego doprowadziły do zasadniczego pogłębienia kryzysu polskiej gospodarki. Rząd Mieczysława Rakowskiego ponosi za to istotną część odpowiedzialności politycznej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje za celowe rozważenie zakresu odpowiedzialności niektórych członków byłego Rządu za decyzje o rozpoczęciu likwidacji Stoczni Gdańskiej oraz o przekształceniu Kombinatu „Igloopol” w spółkę.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

232

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 27 lipca 1990 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdań Rządu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1989 r., z realizacji planu kredytowego i założeń polityki pieniężno-kredytowej w 1989 r., z wykonania bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności w 1989 r. wraz z oceną sytuacji dochodowej rolników indywidualnych, o bilansie płatniczym RP za rok 1989, z bieżącej obsługi zadłużenia i należności zagranicznych państwa za rok 1989, z wykonania Funduszu Rozwoju Kultury za rok 1989, z gospodarki środkami Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki w 1989 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium.

1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje:

- sprawozdanie z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1989 r.,
- sprawozdanie z realizacji planu kredytowego i założeń polityki pieniężno-kredytowej w 1989 r.,
- sprawozdanie z wykonania bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności w 1989 r. wraz z oceną sytuacji dochodowej rolników indywidualnych,
- bilans płatniczy RP za rok 1989,

- sprawozdanie z bieżącej obsługi zadłużenia i należności zagranicznych Państwa za rok 1989,
- sprawozdanie z wykonania Funduszu Rozwoju Kultury za rok 1989,
- sprawozdanie z gospodarki środkami Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki w 1989 r.

2. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej udziela Rządowi absolutorium za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1989 r.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

233

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 27 lipca 1990 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Narodowego Banku Polskiego w 1989 r.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje do akceptującej wiadomości sprawozdanie z działalności Narodowego Banku Polskiego w 1989 r.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

234

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 28 lipca 1990 r.

Uznając prawo narodów do samostanowienia, witamy deklaracje o suwerenności państwowej Ukrainy i Białorusi, stanowiące wyraz dążenia obu sąsiednich narodów do wolności. Znakiem zachodzących obecnie przemian jest również wcześniejsza deklaracja suwerenności Rosji. W pełni rozumiemy znaczenie tego przełomowego momentu w historii naszych sąsiadów, z którymi pragniemy współżyć jako

równe i bliskie sobie narody oraz rozwijać współpracę we wszystkich dziedzinach życia.

Życzymy sąsiedzkim narodom, aby mogły swobodnie kształtować własne oblicze i warunki życia, odsłaniać i umacniać korzenie swej tożsamości oraz zmierzać do pomyślnej przyszłości.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*